

Forslag

til

Lov for Færøerne om rettens pleje.

FremSAT den 4. december 1959 af *justitsministeren*.

§ 1.

Lov nr. 90 af 11. april 1916 om rettens pleje, således som den er affattet ved bekendtgørelse nr. 265 af 15. september 1953, gælder for Færøerne med følgende ændringer og tilføjelser:

1. I §§ 1 a, 49, 60, 105, 131-140, 142-145, 147, 163 b, 164, 169, 259-262, 265, 277, 312, 321, 331, 332, 336, 350, 356, 357, 362, 429, 449, 460, 463, 478, 568, 684, 733, 735, 739 og 1018 h samt i overskrifterne til første bog, femte afsnit og kapitlerne 13-15 ændres udtrykket „sagfører“, også hvor det indgår i andre ord, til: „advokat“.

2. Til § 4, 1. stk., føjes: „Færøerne henhører under Østre landsret.“

3. Til § 11 føjes som 3. stk.:

„Færøerne danner en særlig nævningekreds. Domsforhandling af sager, i hvilke nævninger skal medvirke, foregår på det sted, hvor underretten har sit sæde. Retten kan dog, når det findes formålstjenligt, bestemme, at domsforhandlingen skal foregå uden for rettens sæde.“

4. Til § 12 føjes: „Desuden udgør Færøerne en underretskreds.“

5. § 14, afsnit d. og e. ændres til:

„d. formandsskabet i overlandvæsenkommissionen i henhold til den færøske lovgivning om landvæsenkommissioner.

e. overformynderiforretninger.

f. det har sit forblivende ved de i lov nr. 35 af 9. marts 1906 om udførelse af notarialforretninger på Færøerne indeholdte bestemmelser, jfr. dog § 55, sidste stykke.

h. formandsskabet i overudskiftnings-

kommissioner i henhold til den færøske udskiftningslovgivning.“

6. Til § 17, 2. stk., nr. 3), føjes: „samt jordfortegnelser og realregistre.“

I paragraffens 4. stk. ændres: „landsrettens præsident“ til: „rigsombudsmanden“ og i slutningen af stykket tilføjes: „; dog kan en sådan bemyndigelse i påtrængende tilfælde meddeles af rigsombudsmanden.“

I sidste stk. ændres: „sognefogden“ til: „sysselmanden“.

I slutningen af paragraffen tilføjes følgende nye stykker:

„Det har sit forblivende ved de i anordning nr. 30 af 14. januar 1876 indeholdte regler med hensyn til begyndelses- og registreringsforretningers udførelse på skifterettens vegne af vedkommende sysselmand og ved de i punkt 1 i anordning nr. 204 af 4. november 1892 indeholdte bestemmelser om, at sysselmanden i visse tilfælde kan træde i den ordinære underrettsdommers sted som formand for søretten. Endvidere kan sysselmændene i fogedens forfald og efter hans bemyndigelse forrette auktioner over løsøre, dog ikke registreringspligtige skibe, ligesom det har sit forblivende ved deres virksomhed med salg ved auktion af småvrag og hittefæ, af inddrevet løst gods, vrag eller vragstykker, som skønnes at have en værdi af ikke over 2 kr., jfr. strandslovs for Færøerne af 24. marts 1899 § 10, og af grind.“

Syslernes politiretter opretholdes i samme omfang som hidtil.“

7. I § 18, 2. stk., og § 20, 5. stk., tilføjes efter „lov om søretter af 12. april 1892 §§ 2 og 3“: „jfr. anordning nr. 204 af 4. november 1892“.

8. § 21, 1. stk., affattes således:

„Regeringens ret til at anordne ekstraordinære retter vedbliver indtil videre i sit nuværende omfang, dog at særdomstole med dømmende myndighed ikke kan nedsættes. De ekstraordinære retter skal i sager, der omfattes af nærværende lov, anvende denne lovs regler bortset fra bestemmelserne om retskredsens grænser, og deres afgørelser kan påkæres umiddelbart til Højesteret.“

2. og 3. stk. udgår.

9. I § 23 tilføjes som nyt sidste stk.:

„På Færøerne berammes og kundgøres nævningeting af sorenskriveren (dommeren); den i 3die stykke nævnte fortegnelse forfattes af sorenskriveren (dommeren) med bistand af landfogeden (politimesteren).“

10. Til § 42, 2. stk., føjes: „Til Færøernes retskreds sker udnævnelse som sorenskriver (dommer).“

11. I § 43, 3. stk., indføjes efter „landsretssagfører“: „advokat med møderet for landsret“.

I paragraffens 5. stk. ændres ordene: „§ 21, 1ste og 2det stykke“ til: „§ 21, 1ste stykke“, og sidste pkt. udgår.

12. I § 44, 3. stk., ændres: „landsrettens præsident“ til: „rigsombudsmanden“.

Paragraffens sidste pkt. affattes således: „Dog behøver den pågældende ikke at have bestået nogen juridisk eksamen.“

13. I § 45, 1. pkt., ændres ordene: „dog er det tilstrækkeligt, at den pågældende har bestået juridisk embedseksamen“ til: „dog behøver den pågældende ikke at have bestået nogen juridisk eksamen“.

14. Til § 46, 1. stk., føjes: „I påtrængende tilfælde foretages denne beskikkelse af rigsombudsmanden.“

15. I § 49, 1. stk., ændres: „14 dage“ til: „4 uger“.

16. I § 51 ændres: „landsrettens præsident“ til: „rigsombudsmanden“.

17. I § 68, 1. stk., ændres: „1. juli til 30. juni“ til: „1. februar til 31. januar“, og som nyt 3. stk. indføjes:

„På Færøerne vælges kun personer til at virke som nævninger, og der udarbejdes derfor ingen domsmandslistes.“

18. I § 69 indføjes efter „danske“: „eller til det færøske“.

19. I § 70 indsættes efter „ministre“: „landsstyrets medlemmer“,

20. § 71, nr. 1, affattes således: „folketingets medlemmer og dets tjenestemænd“ og som nr. 12 tilføjes: „overvrageren og vragerkontrollører“.

21. § 73, 1. og 2. stk., erstattes af følgende:

„Blandt de personer, der er opført på folketingsvalglisten og opfylder de øvrige i §§ 69 og 70 foreskrevne betingelser, udvælges årligt et antal, der anses for særlig egnede og værdige til nævningehvervet, nemlig i hvert syssel 1 for hvert fulde antal af 100 indbyggere og 1 suppleant for hvert fulde antal af 200 indbyggere, regnet efter den sidst afholdte almindelige folketælling, dog i alle tilfælde mindst 5 samt 2 suppleanter. Valget af disse personer foretages af udvalg på 5 til syslets folketingsvælgere hørende medlemmer. Udvalgene, der dannes for 4 år ad gangen, består af et af Østre landsrets præsident udnævnt medlem som formand, et af sorenskriveren (dommeren) udnævnt medlem og 3 af lagtinget ved forholdstal valgte medlemmer. De således udnævnte er pligtige at overtage hvervet.“

22. § 74, 1. stk., affattes således:

„Fortegnelse over de ifølge § 73 valgte (grundlisten) skal fremlægges til almindeligt eftersyn samtidig med og i overensstemmelse med de i lovgivningen om folketingsvalg på Færøerne for valglistes til folketinget foreskrevne regler, hvorhos der til enhver på listen optagen skal sendes skriftlig meddelelse om hans optagelse.“

I paragraffens 3. stk. ændres: „kommunen“ til: „syslet“.

I paragraffens 4. stk., 1. pkt., ændres: „valg til rigsdagen“ til: „folketingsvalg på Færøerne“.

23. I § 75 ændres: „15. maj“ til: „1. januar“.

24. I § 76 ændres: „nogen kommune“ til: „noget syssel“.

25. I § 78, 1. stk., ændres: „2 af vedkommende amtsråd og købstadkommunalbestyrelser“ til: „2 af lagtinget“.

Paragraffens 2. stk. udgår.

Paragraffens 4. stk. affattes således:

„Udvalgets medlemmer er ligesom medlemmerne af udvalgene vedrørende grundlisten berettigede til godtgørelse for nødvendige udgifter, herunder befordringsgodtgørelse efter regning, dog, såfremt fartøj, bestemt til passagerbefordring, eller ruteautomobil kan anvendes, ikke ud over den for sådan befordring gældende takst og i øvrigt ikke ud over 30 øre pr. løbende km.; de udlæg, som udførelse af de udvalgets formand i de følgende paragraffer pålagte forretninger medfører, godtgøres efter regning.“

26. I § 79 ændres: „15. juni“ til: „15. januar“ og: „en uge“ til: „3 uger“ samt „Statstidenden“ til: „den til optagelse af offentlige bekendtgørelser på Færøerne autoriserede avis“.

27. § 81, 1.-4. stk., ændres til: „Når grundlisterne er berigtiget, affattes årslisten ved, at der blandt de inden for hele nævningskredsen udpegede personer ved lodtrækning udtages 120.“

28. I § 85, sidste stk., ændres: „30. juni“ til: „31. januar“.

29. I § 87 ændres: „statsadvokaten“ til: „landfogeden (politimesteren)“ og „en uge“ til: „14 dage“.

30. I § 88 ændres: „en uges“ til: „14 dages“.

31. I § 95, 2. pkt., ændres: „statsadvokaten“ til: „landfogeden (politimesteren)“.

32. § 97 affattes således:

„Der tilkommer nævninger 16 kr. for hver dag og 16 kr. for hver nat, de i anledning af nævningehvervet holdes borte fra hjemmet, samt befordringsgodtgørelse efter regning, dog, såfremt fartøj, bestemt til passagerbefordring, eller ruteautomobil kan anvendes, ikke ud over den for sådan befordring gældende takst og i øvrigt ikke ud over 30 øre pr. løbende km.“

33. § 103, 2. stk., affattes således:

„Rigsadvokaten beskikker efter forslag af landfogeden (politimesteren) anklagere til efter pålæg af landfogeden (politimesteren) at udføre tiltale for Færøernes ret. Politifuldmægtige og sysselmænd er pligtige at modtage sådan beskikkelse, dog uden ret til derfor at oppebære særligt vederlag.“

Paragraffens sidste stk. affattes således: „Bemyndigelse til i en enkelt sag at udføre tiltale for underretten kan efter indstilling af landfogeden (politimesteren) gives af rigsombudsmanden.“

34. I § 104, 2. stk., sidste pkt., tilføjes: „eller som advokat med møderet for landsret.“

Paragraffens sidste stk. affattes således: „Den, der beskikkes til anklager ved underretten eller bemyndiges til i en enkelt sag at udføre tiltale, skal være en duelig og retsindig mand“.

35. Kapitel 11 affattes således:

„§ 108.

Politiets opgave er at opretholde sikkerhed, fred og orden, at påse overholdelsen af love og vedtægter samt at foretage det fornødne til forhindring af forbrydelser og til efterforskning og forfølgning af sådanne.

Med justitsministerens samtykke kan der pålægges politiet andre opgaver.

§ 109.

Justitsministeren er politiets øverste foresatte og udøver sin beføjelse gennem rigspolitichefen og landfogeden (politimesteren).

Til bistand for rigspolitichefen og landfogeden (politimesteren) ansættes et ved normeringslov fastsat antal politiinspektører, vicepolitiinspektører, politikfuldmægtige og politikommissærer. Sysselmændene udøver politivirksomhed i samme omfang som hidtil.

Politiets virksomhed udøves i øvrigt dels af det for hele riget fælles politikorps, dels af et særligt politikorps for Færøerne. Dettets størrelse og fordeling i grader fastsættes ved normeringslov efter forud indhentet erklæring fra Færøernes landsstyre.

Herudover kan ansættes et personale, hvis størrelse og fordeling fastsættes ved normerings- og finanslov efter forud indhentet erklæring fra Færøernes landsstyre.

§ 110.

Under rigspolitichefen henlægges særligt:

- 1) Omflytning samt indstillinger om ansættelser og forfremmelser inden for Færøernes politikorps og politiets kontorpersonale. Forinden omflytning foretages og indstilling om ansættelse i politikorpset afgives, indhenter rigs-

politichefen erklæring fra landfogeden og gennem rigsombudsmanden fra Færøernes landsstyre.

- 2) Disciplinære sager angående Færøernes politikorps og politiets kontorpersonale. Sager, der skønnes at burde medføre afskedigelse, forflyttelse eller degradation, afgøres dog af justitsministeren. Mindre disciplinære forseelser kan afgøres af landfogeden (politimesteren) med advarsel, irettesættelse eller bøde på 25 kr. eller derunder.
- 3) Politiets udrustning og kontorhold.
- 4) Regnskabsførelsen vedrørende udgifterne til politivæsenet.
- 5) Politiafdelinger, der ikke er knyttet til en bestemt politikreds, medmindre der af justitsministeren træffes anden bestemmelse.
- 6) Tilrettelæggelsen af fremmedtilsynet og gennemførelsen af de herhenhørende bestemmelser.

§ 111.

Færøerne udgør en politikreds, der forestås af landfogeden (politimesteren). Denne skal have bopæl på Færøerne.

§ 112.

Til bistand for landfogeden (politimesteren) kan efter justitsministerens nærmere bestemmelse ansættes en eller flere politifuldmægtige. Politifuldmægtigenes særlige tjenesteområde er bistand ved påtale af straffesager og ved ledelsen af det politiet påhvilende arbejde, men fastsættes i øvrigt af landfogeden (politimesteren). I landfogedens (politimesterens) fraværelse har en politifuldmægtig den øverste ledelse af politiet i politikredsen.

§ 113.

For at kunne ansættes i politiets tjeneste skal de pågældende være uberygtede og vederhæftige.

Rigspolitichefen, landfogeden (politimesteren) og politiinspektørerne skal opfylde de i § 42, 3die stykke, fastsatte eksamensbetingelser. Politifuldmægtigene og den, der midlertidigt beskikkes som landfoged (politimester) eller til på dennes ansvar at udføre hans forretninger, skal have bestået juridisk embedseksamen. I påtrængende tilfælde kan dog en person, der ikke har be-

stået juridisk embedseksamen, midlertidigt beskikkes som landfoged.

Kun som en undtagelse kan nogen ansættes som landfoged (politimester), hvis han ikke i 3 år har haft ansættelse som politifuldmægtig eller i anden overordnet stilling i politiet.

Justitsministeren træffer bestemmelse om politiets uddannelse og om dets uniformering og udrustning.

§ 114.

Landfogeden (politimesteren) har den selvstændige ledelse af kredsens politi og ansvaret for udførelsen af det politiet påhvilende arbejde.

Rigspolitichefen fører tilsyn med landfogedens (politimesterens) almindelige tilrettelæggelse af politiets arbejde, hvorom der af rigspolitichefen kan gives almindelige bestemmelser.

I tilfælde, hvor en politiundersøgelse eller anden politimæssig opgave kræver særlige forholdsregler, kan rigspolitichefen efter forhandling med landfogeden (politimesteren) træffe de foranstaltninger, som måtte findes påkrævede. Justitsministeren fastsætter de nærmere regler herom.

Justitsministeren kan, hvor en politimæssig opgave er af særegen beskaffenhed og det findes ønskeligt at træffe særlige bestemmelser med hensyn til dennes løsning, overdrage ledelsen af og ansvaret for gennemførelsen af den pågældende opgave til en særligt dertil udpeget tjenestemand. Om den pågældendes forhold til andre politimyndigheder træffer justitsministeren nærmere bestemmelse.

Inden for de af denne lov dragne grænser fastsætter justitsministeren regler for landfogedens (politimesterens) forhold til anklagemyndigheden og rigspolitichefen og for disse myndigheders indbyrdes samvirken.

§ 115 udgår.

§ 116.

Fra den 1. juli 1958 udreder staten for de på dette tidspunkt fastansatte kommunale polititjenestemænd på Færøerne lønninger i overensstemmelse med den for statens tjenestemænd gældende lønningslovgivning.

Fra samme tidspunkt overtager staten

udgifterne ved politiets uniformering og øvrige udrustning. De af de færøske kommuner til politiets udelukkende brug anskaffede udrustningsgenstande, derunder også befordringsmidler, overgår til staten uden vederlag.

De kommunale polititjenestemænd, der ikke måtte søge overgang til statens tjeneste, forretter polititjeneste på de indtil den 1. januar 1958 gældende vilkår. Der udfærdiges af justitsministeren nyt ansættelsesbrev for disse tjenestemænd, der, hvor kommunale regler ikke i medfør af foranstående kommer til anvendelse, er underkastet de for statens tjenestemænd gældende almindelige bestemmelser, derunder disciplinærreglerne.

Ansættelse på de hidtil for det kommunale politi gældende vilkår, herunder oprykning til højere lønnet stilling, kan efter 1. juli 1958 ikke finde sted.

§ 117.

Staten overtager fra den 1. juli 1958 pensioneringen af samtlige på dette tidspunkt fastansatte kommunale polititjenestemænd på Færøerne.

Den pensionsbyrde, som en kommune har pådraget sig over for de polititjenestemænd, som i henhold til § 116 overgår til statens tjeneste eller kunne være overgået hertil, opgøres pr. 30. juni 1958 efter de af Statsanstalten for Livsforsikring anvendte regler for pensionsbyrders beregning. Det beløb, som derved udkommer, afdrages til staten i løbet af 25 år, og den til enhver tid resterende kapital forrentes med 4 pct. p.a.

§ 118 udgår.“

36. Kapitel 12 affattes således:

„§ 119.

Advokater beskikkes af justitsministeren. Beskikkelse meddeles på begæring enhver, som har indfødsret, har opnået 25 års alderen, ikke er ude af rådighed over sit bo, ifølge pålidelige vidnesbyrd har ført en retskaffen vandel og har bestået juridisk embedseksamen med mindst 2. karakter af 1. grad. For den, der har bestået juridisk embedseksamen med ringere karakter, kan justitsministeren fravige den nævnte eksamensbetingelse, når ganske særlige forhold taler derfor.

Endvidere skal den pågældende i 3 år have været i virksomhed som professor i retsvidenskab, dommer, statsadvokat, politimester, politiinspektør, politiadvokat, auditor, anklager ved underret, kontorchef under Københavns politi, fuldmægtig i dettes kontor for politisager, fuldmægtig under en ret, autoriseret eller statsansat fuldmægtig hos en dommer eller en politimester eller stadig som autoriseret fuldmægtig hos en advokat med møderet for landsret eller som medhjælper hos en statsadvokat have deltaget i behandlingen af retssager.

Til udbringelse af de i 2det stykke omhandlede 3 år kan medregnes den tid, den pågældende som autoriseret fuldmægtig hos en advokat uden møderet for landsret har deltaget i dennes forretninger, derunder behandlingen af retssager, eller har været retsskriver. Den, der har været fuldmægtig på et amtskontor, sekretær ved en landsret, sø- og handelsretten i København eller Københavns byret, sekretær i Københavns overpræsidium, politikommissær med kommando, ekspeditionssekretær i Københavns politis kontor for straffesager eller fuldmægtig i dettes politikontor, kan medregne i alt 2 års virksomhed i sådan stilling.

Til udbringelse af de omhandlede 3 år kan virksomhed i forskellige af de i 2det og 3die stykke nævnte stillinger sammenlægges.

Den, der mod eget ønske er fjernet fra en af de fornævnte tjenestemandstillinger på en sådan måde, at den almindelige pensionsret er gået tabt eller indskrænket, kan ikke medregne den pågældende tjenestemandsvirksomhed som grundlag for meddelelse af beskikkelse.

§ 120.

For beskikkelse som advokat erlægges en afgift af 200 kr., der tilfalder statskassen.

Forinden beskikkelsen udleveres til vedkommende, har han at underskrive en højtidelig forsikring om, at han med flid og troskab vil udføre de sager, der betros ham, og at han i det hele samvittighedsfuldt vil opfylde sine pligter som advokat. Formen for denne erklæring fastsættes af justitsministeren.

§ 121.

Bortset fra det i § 1a omhandlede tilfælde kan udøvelse af advokatvirksomhed ikke forenes med noget dommer- eller retsskriverembede, noget embede som rigs-

advokat eller statsadvokat, nogen øvrighedspost eller ansættelse i politiets tjeneste, ej heller med noget tjenesteforhold hos en amtmand, dommer, politimester eller retsskriver. Hvorvidt for øvrigt nogen offentlig statstjenestemand tillige kan udøve nogen advokatvirksomhed, bestemmes af justitsministeren.

Ønsker en advokat, som befinder sig i nogen af de stillinger, med hvilke udøvelse af advokatvirksomhed i almindelighed er uforenlig, i et enkelt tilfælde at overtage udførelsen af en retssag, skal dette dog ikke være ham forment, når han dertil erholder sine foresattes tilladelse.

§ 122.

Ingen advokat må samtidig have kontor i flere underretskredse.

Advokater, som har oprettet kontor mere end ét sted inden for en underretskreds, og som ved gennemførelsen af en ændret retskredsinddeling ellers på grund af reglen i 1ste stykke ville udelukkes fra at fortsætte dermed, kan af justitsministeriet opnå tilladelse til fortsat at have kontorer i hidtidigt omfang.

§ 123.

Enhver advokat er berettiget til at give møde for underret samt for Københavns sø- og handelsret i sager, som i medfør af §§ 224-25 ville høre under underret.

For den særlige klageret er ligeledes enhver advokat berettiget til at give møde.

§ 124.

Mødeberettiget for landsret samt for Københavns sø- og handelsret i sager, som i medfør af §§ 224-25 ville høre under landsret, er enhver advokat, der har bestået juridisk embedseksamen med mindst 2 karakter af 1. grad.

Endvidere skal den pågældende i 3 år have været i virksomhed som advokat eller i en af de i § 119, 2det stykke, nævnte virksomheder, dog at kun halvdelen af den tid, han har været i virksomhed som kontorchef under Københavns politi, fuldmægtig i dettes kontor for politisager, fuldmægtig under en ret eller autoriseret eller statsansat fuldmægtig hos en dommer eller politimester kan medregnes til udbringelse af de 3 år. § 119, 4de og 5te stykke, finder tilsvarende anvendelse.

Endelig skal den pågældende have bestået en prøve for landsretten.

§ 125.

Den i § 124 nævnte prøve består i, at den pågældende for en landsret udfører 3 med mundtlig domsforhandling sluttende sager, som han selv må forskaffe sig, og af hvilke mindst 2 er borgerlige, deraf i alt fald den ene for sagsøgeren. Prøven er bestået, når hans udførelse af disse sager af landsretten kendes forsvarlig. Sådant prøve kan ingen underkaste sig oftere end 2 gange, og ingen får adgang til prøven, forinden han har fremlagt justitsministeriets tilkendegivelse om, at han efter bestået prøve opfylder betingelserne for møderet for landsret.

På Færøerne kan prøven aflægges for Færøernes ret. Rigsombudsmanden og landfogeden (politimesteren) deltager da i bedømmelsen af, om udførelsen af sagerne skal kendes forsvarlig.

§ 126.

Mødeberettiget for Højesteret er enhver advokat, der er mødeberettiget for landsret, når han til Højesterets justitskontor har indgivet anmeldelse bilagt med en tilkendegivelse fra justitsministeriet om, at han i 5 år har været i virksomhed som advokat med møderet for landsret, og med en erklæring fra vedkommende landsret om, at han er øvet i procedure.

En advokats møderet for Højesteret bortfalder, dersom Højesteret skønner, at vedkommende har vist sig uegnet til at procedere for Højesteret, men kan dog gen erhverves ved rettens beslutning derom.

§ 127.

Ingen advokat kan give møde eller lade møde for en ret, der beklædes af en enkelt-dommer, med hvem advokaten er gift eller er beslægtet eller besvogret i anden grad af sidelinjen eller nærmere.

§ 128.

Under mundtlig forhandling i domssager for landsret, Københavns sø- og handelsret i sager, der i medfør af §§ 224-25 ville høre under landsret, og for Højesteret er det ikke advokater tilladt at give møde ved en anden, medmindre denne er en advokat, der ville være berettiget til selv at møde for vedkommende domstol i den pågældende sag. Dog

F. t. 1. for Færøerne om rettens pleje.

skal det være advokater tilladt ved enhver uberygtet person at fremsætte og begrunde begæring om sagens udsættelse på grund af forhold, hvorved advokaten selv hindres i at give møde.

§ 129.

Uden for mundtlig forhandling i domssager for landsret, Københavns sø- og handelsret i sager, som i medfør af §§ 224-25 ville høre under landsret, og for Højesteret samt uden begrænsning for underret og Sø- og Handelsretten i sager, der ifølge de nævnte paragraffer ville høre under underret, er det advokater tilladt uden særlig angivelse af grund at lade møde for sig ved deres autoriserede fuldmægtige.

Med angivelse og på rettens eller modpartens forlangende bevisliggørelse af lovligt forfald kan advokater under de i denne paragraf omhandlede rettergangsforetagender give møde ved enhver uberygtet myndig person.

De til møde for landsret berettigede advokater kan derhos lade møde ved mundtlig forhandling i domssager for landsret og uden begrænsning for Sø- og Handelsretten ved deres autoriserede fuldmægtige, for så vidt der af justitsministeriet er meddelt disse tilladelse dertil. Sådan tilladelse gives af justitsministeriet, når den pågældende foruden at opfylde eksamensbetingelserne i §124, 1ste stykke, i mindst 2 år som autoriseret fuldmægtig hos en til møde for landsret berettiget advokat stadig har deltaget i behandlingen af retssager, særlig ved møde under mundtlig forhandling i domssager. Tilladelsen gælder dog kun for 2 år.

§ 130.

Enhver advokat er berettiget til at have en autoriseret fuldmægtig, der skal være uberygtet. Autorisationen meddeles af dommeren i den underretskreds, i hvilken vedkommende advokat har kontor, i København af byrettens præsident.“

37. Til § 131 føjes som nyt sidste stk.: „Enhver, der er myndig, har ført en retskaffen vandel og ikke er ude af rådighed over sit bo, kan på Færøerne udføre retssager for andre. De i §§ 133, 134 og 136 indeholdte regler finder med de lempelser, der følger af forholdets natur, anvendelse på sådanne personer, der udfører retssager for andre som erhverv.“

38. I § 138, 2. stk., 3. pkt., ændres: „begge instanser“ til: „alle instanser“.

39. I § 138 a, 2. stk., ændres „ved deponeringen er truffet“ til: „træffes“.

40. I § 144, 2. stk., indføjes efter „Stats-tidende“: „og den til optagelse af offentlige bekendtgørelser på Færøerne autoriserede avis“.

41. § 146 affattes således:

„Advokatrådet har at føre tilsyn med de personer, som forbereder sig til advokatvirksomheden. Ethvert andragende om beskikkelse som advokat skal forelægges Advokatrådet til erklæring. Dersom Advokatrådets erklæring går ud på, at den pågældende ikke kan antages virkelig at have deltaget i advokatforretningers udførelse eller at have med tilbørlig flid overværet retsforhandlingerne, eller på, at han ikke har ført en retskaffen vandel, kan andragendet om beskikkelse i reglen ikke tages til følge, dog kan justitsministeren, når særegne grunde taler derfor, tildele vedkommende beskikkelse, uagtet hans andragende ikke anbefales af Advokatrådet, men dog ikke førend efter, at der på ny er givet dette lejlighed til at ytre sig.

Endvidere skal der, forinden justitsministeriet meddeler de i §§ 125 og 126, 1ste stykke, nævnte tilkendegivelser, indhentes erklæring fra Advokatrådet om, hvorvidt den pågældende opfylder de i henholdsvis § 124, 2det stykke, og § 126, 1ste stykke, opstillede betingelser med hensyn til forudgående virksomhed.“

42. § 149, 1. og 2. stk., affattes således:

„Retssproget er dansk og færøsk. Afhøring af personer, der ikke er det danske eller det færøske sprog mægtige, foregår ved hjælp af en edsvoren tolk eller en af retten udnævnt tolk. Dog kan, bortset fra straffesager, hvori nævninger medvirker, tilkaldelse af tolk undlades, når ingen af parterne gør fordring herpå, og retten tiltror sig fornødent kendskab til det fremmede sprog. Er dommeren ikke det færøske sprog mægtig, foranlediger han, når det måtte være fornødent, tilkaldt en kyndig person til at fungere som oversætter.

Dokumenter, der er affattede i fremmede sprog, skal ledsages af en oversættelse, der, når retten eller modparten forlanger det,

skal bekræftes af en autoriseret translator eller en af retten antagen oversætter. Oversættelsen kan dog frafaldes, når begge parter er enige derom, og retten tiltror sig fornødent kendskab til det fremmede sprog. Er dommeren ikke det færøske skriftsprog mægtig, foranlediger han dokumenter, affattede i det færøske sprog, oversat, og såfremt oversættelsen ikke godkendes af parterne, skal den bekræftes af en af retten udmeldt kyndig person. I tilfælde af anke eller kære til domstole uden for Færøerne skal dokumenter, affattede i det færøske sprog, ledsages af en oversættelse, foretaget af en dertil af retten beskikket person. Udgifterne ved de i dette stykke omhandlede oversættelser af færøske dokumenter og de i forrige stykke, sidste punktum, omhandlede tilkaldelser af tolk udredes af landskassen“.

43. I § 160, 1. stk., indføjes efter „Statstidenden“: „eller den til optagelse af offentlige bekendtgørelser på Færøerne autoriserede avis efter rettens nærmere bestemmelse“.

44. I § 163 d, 1., 2. og 3. stk., ændres ordene: „(landpostbud)“, „(landpostbud)“ og „(landpostbudet)“ til: „(postomdeler)“, „(postomdeler)“ og „(postomdeleren)“.

45. I § 169, 3. stk., ændres ordene: „rigsdagsmænds vedkommende det pågældende tings“ til: „folketingsmedlemmers vedkommende folketingets“.

46. Efter § 171, 1. stk., 1. pkt., og 2. stk., indføjes som nyt pkt.: „Suderø betragtes i denne henseende som en særlig underretskreds“, og som paragraffens 4. stk. tilføjes: „Disse regler skal dog ikke medføre nogen pligt for personer, der bor eller opholder sig på Færøerne, til at give møde i det øvrige kongerige eller for personer, der bor eller opholder sig i det øvrige kongerige, til at give møde på Færøerne“.

47. I § 174, 3. stk., og i § 177, 3. stk., ændres: „en uge“ til: „14 dage“.

48. I § 192 indføjes efter „vidnepligt“: „dog ikke over i alt 30 kr.“. Ordene „jernbane eller dampskib“ udgår og erstattes af: „fartøj bestemt til passagerbefordring“. Ordene „henholdsvis 3die klasse og“ udgår. Efter ordet „afstande“ indføjes: „ eller når det af særlige grunde findes påkrævet“.

49. I § 193, 2. stk., indføjes efter: „Forordningen af 21. maj 1845 § 24“: „jfr. lov af 4. januar 1854 om udvidelse af den nævnte forordning til Færøerne“; endvidere ændres: „Statstidende“ til: „den til optagelse af offentlige bekendtgørelser på Færøerne autoriserede avis, dog at indrykkelse tillige sker i Statstidende i de tilfælde, hvor retten skønner det rigtig“.

50. I § 211 udgår ordene: „dels godtgørelse . . . mindst 1 kr.“ og erstattes af: „dels godtgørelse for deres befordringsudgifter efter regning, idet rutebåd og ruteautomobil anvendes i størst mulig udstrækning“.

51. § 214, 2. stk., affattes således:

„Rettens rådslagninger og afstemninger må ikke overværes af tilhørere med undtagelse af retsskriveren, jfr. endvidere § 6, 2det stykke, 3die punktum, og § 18, 1ste stykke, 4de punktum. Dog kan retten i særlige tilfælde tillade andre at være til stede.“

Paragraffens 3. stk., 2. pkt., affattes således: „Når i en nævningesag dommeren eller mere end én nævning får forfald eller af anden grund må fratræde, efter at domsforhandlingen er begyndt, afbrydes denne.“

52. § 218, 1. stk., udgår og erstattes med:

„Domme og kendelser skal ledsages af grunde. Andre beslutninger af retten eller rettens formand behøver ikke at begrundes, medmindre sådant særligt er foreskrevet. I højesteretssager samt i borgerlige landsretssager, der behandles uden medvirken af sø- eller handelskyndige dommere, jfr. § 6, 3die stykke, skal dommen eller kendelsen indeholde oplysning om de forskellige meninger under afstemningen vedrørende såvel resultatet som begrundelsen med angivelse af de pågældende dommers navn.“

53. § 224 affattes således:

„Enhver borgerlig retstrætte behandles i 1ste instans ved underret, medmindre den er henlagt til landsret, jfr. § 241, eller den ved overenskomst mellem parterne indbringes for landsret, hvilket sidste kan ske, når sagen i det øvrige kongerige (bortset fra Grønland) ville henhøre under landsret i første instans“.

54. I § 225, nr. 10, udgår ordene: „jfr. lov nr. 343 af 6. maj 1921 § 35“ og erstattes med: „jfr. tyendelov for Færøerne af 16. februar 1856“.

55. I § 238 indføres efter: „fimalov af 1. marts 1889 § 34“: „jfr. anordning nr. 21 af 7. februar 1890,“.

56. I § 241 tilføjes efter: „lov om skifte af dødsbo m. v. af 30. november 1874“: „jfr. anordning nr. 30 af 14. januar 1876“.

57. § 257, 1. stk., affattes således:

„I retssager optræder værgen på den umyndiges vegne. Udøves værgemål af forældre i forening, og udebliver den ene af forældrene i et retsmøde, medens den anden møder, optræder den mødte på den umyndiges vegne under retsmødet. Værgen kan ikke uden den umyndiges samtykke anlægge retssag, der angår formuerettigheder, hvorover den umyndige har rådigheden, eller rejser sig af en aftale, som den umyndige gyldig har indgået på egen hånd. Ikke heller kan værgen, hvis den umyndige er fyldt 18 år eller umyndiggjort, uden hans samtykke anlægge retssag, der rejser sig af en ham tilføjet legemsfornærmelse eller ærekrænkelse, medmindre umyndiggørelsen skyldes sindssygdом eller åndssvaghed.“

58. I § 260, 2. stk., indføres efter ordet „parterne“: „jfr. dog § 131“.

Efter paragraffens 3. stk. indføres som nyt stk.:

„Når det under hensyn til sagens karakter og øvrige omstændigheder findes forsvareligt, kan retten tillade, at der mødes ved advokat fra andet nordisk land.“

59. I § 302 indføres som nyt 6. stk.:

„Disse regler skal dog ikke medføre nogen pligt for personer, der bor eller opholder sig på Færøerne, til at give møde i det øvrige kongerige eller for personer, der bor eller opholder sig i det øvrige kongerige, til at give møde på Færøerne“.

60. I § 332, 1. stk., ændres „amtmanden“ til „rigsombudsmanden“, og 2. stk. affattes således:

„Bevilges andragendet, har sorenskriveren (dommeren) at beskikke en egnet person til at udføre sagen og træffe de videre fornødne bestemmelser. Landfogeden (politi-

mesteren) og sysselmændene er pligtige til som hidtil at modtage beskikkelse“.

61. § 339, 1. stk., affattes således:

„Har sagsøgte bopæl på Færøerne, skal sagsøgeren lade stævningen forkynde med 14 dages varsel. Bor sagsøgte uden for Færøerne, eller vides det ikke, hvor hans bopæl er, bestemmes varselet af sorenskriveren (dommeren)“.

62. I § 356, 4. pkt., tilføjes efter ordene: „i retskredsen bosat advokat“: „eller anden dertil egnet, god person“.

63. § 398, 3. stk., affattes således:

„Varsalet bestemmes af Højesterets præsident“.

64. I begyndelsen af kapitel 39 indføres som ny § 424 a:

„Af de sager, der i henhold til § 224 er henlagt til underret, bliver alene sådanne, som også i det øvrige kongerige (bortset fra Grønland) er henlagt til underretten, at behandle efter de i nærværende kapitel givne bestemmelser, hvorimod de om sager, der behandles ved landsret i første instans, givne regler med de fornødne lempelser bliver at følge ved behandlingen af de underretssager, der i det øvrige kongerige (bortset fra Grønland) behandles ved landsret i første instans. Dog finder reglen i § 429, 2det stykke, også anvendelse på disse sager“.

65. § 427, 1. stk., affattes således:

„Har sagsøgte bopæl på Færøerne, skal stævningen forkyndes for ham med 14 dages varsel. Bor sagsøgte uden for Færøerne, eller vides det ikke, hvor hans bopæl er, bestemmes varselet af sorenskriveren (dommeren)“.

66. I § 435 indsættes som 4. stk.:

„Anke eller kære til Højesteret af landsrettens afgørelser vedrørende de fra den færøske underret indankede sager, som i det øvrige kongerige (bortset fra Grønland) ville høre under behandling ved landsret i første instans, kan finde sted i overensstemmelse med reglerne i kapitlerne 36 og 37“.

67. I § 436 ændres: „dog at ankefristen kun er 4 uger“ til: „således at ankefristen er 8 uger“.

68. § 437, 3. stk., affattes således:
„Varsalet bestemmes af landsrettens præ-
diselet“.

69. I § 455 a ændres: „8 uger“ til: „4
måneder“.

70. I § 455 c ændres: „1 måned“ til: „2
måneder“.

71. § 459, 2. stk., affattes således:

„I alle andre tilfælde træffes afgørelsen af sorenskriveren (dommeren) under anvendelse af de i de følgende paragraffer givne regler med de lempelser, der følger af forholdets natur, og de i sagen truffne afgørelser kan indbringes for højere ret i overensstemmelse med regelen i § 435, 4de stykke“.

I paragraffens 3. stk. ændres: „indsendelsen til landsretten“ til: „foretagelsen for retten“, og: „bliver at tinglyse . . . 1926“ ændres til: „bliver at tinglyse og at kundgøre i den til optagelse af offentlige bekendtgørelser på Færøerne autoriserede avis“.

72. I § 466, 1. stk., sidste pkt., udgår ordene: „i de tilfælde . . . andragendet til landsretten“.

73. Som nyt kapitel 43 a med §§ 468 til 475 indsættes efter § 467:

„Kapitel 43 a. Prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse.“

§ 468.

Reglerne i dette kapitel finder, når andet ikke er bestemt ved lov, anvendelse ved frihedsberøvelse uden for strafferetsplejen, der ikke er besluttet af en dømmende myndighed, og som ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge.

§ 469.

Begærer den, der administrativt er berøvet sin frihed, eller den, som handler på hans vegne, at frihedsberøvelsens lovlighed prøves af retten, skal den myndighed, som har besluttet frihedsberøvelsen eller nægtet at ophæve den, forelægge sagen for underretten på det sted, hvor den, om hvis frihedsberøvelse der er spørgsmål, har bopæl (hjemting), jfr. § 235.

Forelæggelsen for retten skal finde sted inden 5 søgnedage efter begæringens fremsættelse og sker ved fremsendelse af sagens

akter med fornødne oplysninger om den beslutning, hvis lovlighed kræves prøvet, herunder angivelse af den bestemmelse, i medfør af hvilken beslutningen er truffet, en kortfattet redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes som grundlag for den, og henvisning til de i sagen foreliggende bevisligheder, der vil kunne have betydning for rettens afgørelse. Indbringes sagen for en domstol, der ikke er rette værneting, henviser dommeren sagen til rette værneting.

Begæring om sagens indbringelse for retten hindrer ikke frihedsberøvelsens iværksættelse eller opretholdelse, medmindre retten bestemmer det.

Begæring om sagens indbringelse for retten efter reglerne i dette kapitel skal fremsættes inden 4 uger efter frihedsberøvelsens ophør. Senere fremsættelse af begæringen kan indtil 6 måneder efter frihedsberøvelsens ophør undtagelsesvis tillades af justitsministeren, når der foreligger særlig grund til at afvige fra fristen.

Er lovligheden af den pågældende frihedsberøvelse stadfæstet ved dom, kan begæring om fornyet prøvelse ikke rejses med pligt for den besluttende myndighed efter denne paragraf, forinden der er forløbet sådan frist, som måtte være fastsat i vedkommende særlige lov.

Krav om erstatning af det offentlige for ulovlig frihedsberøvelse skal efter begæring pådømmes under sagen om frihedsberøvelsens lovlighed. Retten kan dog udskyde erstatningsspørgsmålet til behandling efter afgørelsen om frihedsberøvelsens lovlighed.

§ 470.

Som parter anses den, om hvis frihedsberøvelse der er spørgsmål, den, der handler på hans vegne, samt den besluttende myndighed.

Retten beskikker en advokat til at varetage dens tarv, hvis frihedsberøvelse sagen angår, medmindre han selv har antaget en advokat. Når der skønnes at være fornøden anledning dertil, kan retten endvidere beskikke en advokat for den besluttende myndighed eller andre parter.

Dommeren bestemmer snarest muligt tid for sagens foretagelse, hvorom parterne underrettes med et af dommeren fastsat varsel. Meddelelsen skal indeholde oplysning om, at sagen i tilfælde af udeblivelse uden lovligt

forfald kan fremmes til dom på det foreliggende grundlag.

Er frihedsberøvelsen iværksat, skal den frihedsberøvede bringes tilstede i retten, hvis retten bestemmer det. Det samme gælder, hvis han selv fremsætter ønske herom, medmindre retten efter de foreliggende oplysninger om hans tilstand finder, at fremstilling ikke bør finde sted. Retten bestemmer, om den frihedsberøvede skal bringes tilstede for den dømmende ret, eller om det må anses for tilstrækkeligt, at der gives ham lejlighed til at udtale sig overfor retten på det sted, hvor han har ophold.

§ 471.

Retten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af parter og vidner samt om tilvejebringelse af udtalelser fra sagkyndige og af andre bevismidler.

Når særlige omstændigheder taler derfor, kan retten bestemme, at den frihedsberøvede eller den, der handler på hans vegne, skal forlade retssalen under bevisførelsen eller under en del af denne. Når den pågældende atter er indladt i retssalen, skal han gøres bekendt med det under hans fraværelse forefaldne.

Med hensyn til vidners mødepligt gælder reglerne i § 171, 2det og 3die stykke. Såfremt retten anser det for fornødent, at en til vedkommende hospital eller anstalt knyttet person afhøres i retten, bør den pågældende i almindelighed ikke kræves afhørt uden for den underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, eller i hvilken hospitalet eller anstalten er beliggende, jfr. dog § 171, 3die stykke. På samme måde bør en til den besluttende myndighed knyttet person i almindelighed ikke kræves afhørt uden for den underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, eller i hvilken den besluttende myndighed har sit sæde.

Retten indkalder selv parter og vidner. Politiet skal på begæring bistå retten med fremskaffelse af oplysninger om parter og vidners bopæle eller opholdssteder eller andre af retten nærmere angivne forhold.

§ 472.

Efter at parterne har haft lejlighed til at udtale sig, og bevisførelsen er sluttet, afgør

retten ved dom, om frihedsberøvelsen som lovlig bør stå ved magt, eller om den vil være at ophæve.

Udebliver nogen af parterne uden oplyst lovligt forfald, afgør retten, om frihedsberøvelsens lovlighed kan prøves på det foreliggende grundlag, eller om udsættelse skal finde sted.

§ 473.

Retten kan bestemme, at der ved offentlig gengivelse af forhandlingen i retten og af dommen ikke må ske offentliggørelse af navn, stilling eller bopæl for nogen af de under sagen nævnte personer. Overtrædelse af sådant forbud straffes med bøde.

§ 474.

Om salg og godtgørelse for udlæg til de beskikkede advokater gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jfr. §§ 331 og 336. Retten kan bestemme, at også andre udgifter skal afholdes på denne måde.

Retten bør kun, når der er særlig anledning dertil, pålægge en part helt eller delvis at udrede sagsomkostninger.

§ 475.

Anke sker ved meddelelse til underrettsdommeren. Ankefristen er 4 uger fra dommens afsigelse. Anke kan dog undtagelsesvis tillades af justitsministeren indtil et år efter dommens afsigelse. Underretten sender meddelelsen om anken samt sagens akter til landsretten, der berammer mundtlig forhandling af sagen i et retsmøde, til hvilket parterne indkaldes af retten med et af denne bestemt varsel.

Om sagens behandling i landsretten gælder tilsvarende regler som fastsat for underretsbehandlingen.

Anke til Højesteret kan kun ske, når justitsministeren undtagelsesvis tillader det. Andragende herom må fremsættes inden et år efter landsretsdommens afsigelse.

Anke har kun opsættende virkning, når det bestemmes af den ret, hvis afgørelse på ankes, eller af den ret, til hvilken anke sker.“

74. I §§ 480, 503, 507, 516, 519, 524, 526 og 527 ændres: „sognefogeden“ til: „sysselmanden“.

75. I § 509, 2. stk., udgår sidste pkt.

I paragraffens 3. stk. udgår ordene: „bortset fra det tilfælde, at udlæg gøres for skatter eller andre afgifter til det offentlige“, og „75 kr.“ og „200 kr.“ ændres til henholdsvis: „300 kr.“ og „600 kr.“

76. § 529, 2. stk., affattes således:

„Udlægsforretningen må for at kunne gøres gældende imod dem, der i god tro ved retshandler måtte erhverve rettigheder over ejendommen, tinglæses ved dennes værneting“.

77. I § 533, 1. stk., indføjes efter: „lov nr. 30 af 20. marts 1901 § 2“: „jfr. anordning nr. 72 af 2. maj 1902“.

78. I § 537, 1. stk., ændres: „4 uger“ 2 steder til: „8 uger“.

79. Til § 538, 3. stk., føjes: „Afgiftspligtige varer, som statskassen og landskassen realiserer til dækning af påløbne afgifter og bøder, kan forauktioneres uden forudgående retsforfølgning“.

80. I § 542, 2. stk., ændres: „4 uger“ til: „8 uger“.

81. I § 544, 1. stk., ændres: „en uge“ til: „14 dage“.

Paragraffens 2. stk., 1. pkt., udgår.

82. I § 554 ændres: „tingbogen, hvoraf genpart“ til: „skøde- og pantebøgerne, hvorfra attest“.

83. I § 555, 2. stk., sidste pkt., ændres: „14 dage“ til: „4 uger“.

84. I § 560, 1. stk., ændres: „følge fornøden genpart af ejendomsbladet og afskrift af det senest tinglyste adkomstdokument“ til: „så vidt muligt følge panteattest og afskrift af senest tinglyste adkomstdokument“. Efter „matrikelnumre“ indføjes: „eller brug“. „Genpart(en) af ejendomsbladet“ ændres 2 steder til: „panteattest(en)“.

85. I § 561, 1. stk., indføjes efter: „med 14 dages varsel“: „for så vidt de alle har bopæl på Færøerne, og med 6 ugers varsel, for så vidt nogen af dem har bopæl uden for Færøerne“.

I 2. stk. ændres: „Genparten af ejendomsbladet“ til: „panteattesten“, og sidste sætning i stykket ændres til: „som indrykkes efter fogedens nærmere bestemmelse i de i § 544 nævnte tidender“.

86. I § 564, 2. stk., 2. pkt., udgår ordene: „jfr. § 37 i lov om tinglysning nr. 111 af 31. marts 1926“ og erstattes af: „som efter forordning af 28. juli 1841 § 3 og konkurslovens § 153, jfr. § 7 i lov af 4. januar 1854 om udvidelse af nogle for Danmark udkomne almindelige anordninger og love til Færøerne og anordning nr. 72 af 2. maj 1902“.

87. I § 567, 1. stk., 2. pkt., ændres: „genparten af ejendomsbladet“ til: „panteattesten“. I paragraffens 3. stk. udgår 2., 3. og 4. pkt.

88. I § 569 ændres: „har krav på . . . 1869“ til: „har krav på godtgørelse som syns- og skøns mænd i henhold til § 211“.

89. I § 571, 2. stk., ændres: „Statstidenden“ til: „den til optagelse af offentlige bekendtgørelser på Færøerne autoriserede avis“.

90. I § 573, sidste stk., ændres: „genparten af ejendomsbladet“ til: „panteattesten“.

91. I § 581, 1. stk., indføjes efter: „med 14 dages varsel“: „eller, hvis nogen af dem har bopæl uden for Færøerne, med 4 ugers varsel“. Endvidere ændres „Statstidenden“ til: „den til optagelse af offentlige bekendtgørelser på Færøerne autoriserede avis, og såfremt nogen af de interesserede har bopæl uden for Færøerne, tillige i Statstidenden“.

92. I § 583, 1. stk., 2. pkt., ændres: „tingbogen“ til: „pantebogen“.

93. I § 584 ændres: „4 uger“ til: „8 uger“ og: „tingbogen“ til: „pantebogen“.

94. § 585 affattes således:

„I honorar til auktionsrekvirentens juridiske konsulent kan der, for så vidt rekvirenten får andel i købesummen, pålægges køberen for samtlige i forbindelse med auktionen stående forretninger at betale et i forhold til købesummen og sagens beskaffenhed passende beløb foruden rejseomkostninger.“

For så vidt nogen af de øvrige mødende har krav på salær, bestemmes dette i forhold til ulejligheden ved mødet og sagens beskaffenhed i det hele, ligeledes med tillæg af rejseomkostninger.

Hvor der tvistes om størrelsen af et fordret salær, afgør fogeden, hvis overenskomst

ikke kan opnås ved hans mægling, spørgsmål herom ved kendelse. Et fordret salær kan fogeden ved kendelse nedsætte til det beløb, der skønnes rimeligt, selv om ingen indsigelse mod størrelsen af det fordrede beløb fremsættes, og uanset at der derom foreligger overenskomst“.

95. I § 592, 1. og 2. stk., ændres: „4 uger“ 3 steder til: „8 uger“.

96. I § 593, sidste stk., ændres: „14 dage“ til: „6 uger“.

97. I § 596, 1. stk., tilføjes efter „29. marts 1873 § 1“: „ jfr. lov nr. 40 af 30. marts 1894 § 1“, og i 2) efter „dertil sig sluttende reglementer“: „og anordning nr. 103 af 13. august 1886 om brandvæsenet i Thorshavn § 8“.

98. I § 597 ændres: „et år“ til: „to år“.

99. § 600, 1. stk., 1. pkt., affattes således: „Udpantning iværksættes af fogeden for Thorshavns, Arges, Højvigs, Hvidenæs', Nolsøes, Velbestads og Kirkebøvs vedkommende; uden for de nævnte bygder foretages udpantning af sysselmanen, der fungerer som foged og i alle henseender i disse sager træder i dennes sted“.

100. I § 602, 2. stk., ændres: „sognefogeden“ til: „sysselmanen“.

101. Til § 603, 3. stk., føjes: „dog at anke eller kære imod kendelser afsagte af sysselmanen sker til sorenskriveren (dommeren) uden erlæggelse af gebyr, således at fristen for iværksættelse af sådan anke eller kære fastsættes til 4 uger, og således at de af sorenskriveren (dommeren) truffne afgørelser kan indbringes for højere ret efter de i foregående afsnit indeholdte regler“.

102. § 604 udgår.

103. I § 605 udgår: „eller . . . dens stadfæstelse“. Endvidere udgår: „på landet“ og paragraffen ud, og i stedet for indsættes: „af sysselmanen, i Thorshavn af fogeden, efter at der en uge forud har fundet opslag sted på kundgørelsestavlen på auktionsstedet“.

104. I § 606, sidste pkt., udgår ordene: „eller, for så vidt . . . stadfæstelse“.

Til paragraffen føjes: „Dog skal anke

eller kære imod udpantningsforretninger og kendelser foretagne eller afsagte af sysselmanen ske til sorenskriveren (dommeren) uden erlæggelse af gebyr inden en frist af 4 uger. De af sorenskriveren (dommeren) herefter truffne afgørelser kan indbringes for højere ret efter de i foregående afsnit indeholdte regler“.

105. I § 607, 2. stk., i slutningen udgår ordene: „eller, for så vidt . . . stadfæstelse“.

106. § 608 a affattes således:

„Med hensyn til udpantning for kommuneskatter, kongs- og matrikulsskatter, lejeafgifter af statens fæstegods og alle andre afgifter til det offentlige, som inddrives ved udpantning hos beboerne af et sogn eller en kommune, finder de i dette kapitel fastsatte regler anvendelse med de ændringer, som følger af den om sådan udpantning gældende særlovgivning“.

107. I § 609, 2. stk., ændres: „D.L. 5-7-8 og 9“ til: „N.L. 5-7-8 og 9“.

108. § 616, 2. stk., 1. pkt., affattes således: „For at arrestens retsvirkning skal kunne gøres gældende over for godtroende tredjemand, således at de foretagne retshandler taber gyldighed, er det nødvendigt, at tinglæsning af arrestdekretet har fundet sted ved skyldnerens personlige værneting eller, hvis arresten er gjort i fast ejendom, ved dennes værneting“.

109. I § 634, 1. stk., 1. pkt., ændres: „en uge“ til: „4 uger“.

110. I § 645 ændres: „4 uger“ til: „8 uger“.

111. I § 654 tilføjes efter „skifteloven af 30. november 1874“: „ jfr. anordning nr. 30 af 14. januar 1876“.

112. I § 662, 2. stk., ændres: „4 uger“ til: „8 uger“, og efter „lov af 30. november 1874 § 50“ tilføjes: „ jfr. anordning nr. 30 af 14. januar 1876“.

113. I § 663 tilføjes efter „og 75“: „ jfr. anordning nr. 30 af 14. januar 1876“.

114. I § 667, 1. stk., tilføjes efter „lov nr. 30 af 20. marts 1901“: „ jfr. anordning nr. 72 af 2. maj 1902“ og efter „lov nr. 68 af 12. april 1927“: „ jfr. anordning nr. 278 af 10. november 1927“.

Paragraffens 2. stk. udgår.

115. I § 673, 1. stk., 2. pkt., tilføjes efter „konkurslovens § 48, 2det stykke“: „jfr. anordning nr. 72 af 2. maj 1902 og anordning nr. 278 af 10. november 1927“.

116. I § 674 ændres: „4 uger“ til: „8 uger“.

117. I § 679 tilføjes efter: „konkurslov af 25. marts 1872“: „jfr. anordning nr. 72 af 2. maj 1902“ og efter: „skiftelov af 30. november 1874“: „jfr. anordning nr. 30 af 14. januar 1876“.

118. I § 687, 1. stk., ændres: „landsretterne“ til: „underret“.

Paragraffens sidste stk. affattes således: „Nævningers medvirken i de under litra a) og b) nævnte sager bortfalder dog, når betingelserne for sagens behandling efter § 925 foreligger“.

119. § 688 affattes således:

„Ved underretten, henholdsvis søretten behandles og påkendes i første instans uden medvirken af nævninger eller domsmænd alle andre straffesager, for så vidt disse ikke henhører under syslernes politiret.

Ved syslernes politiret behandles i første instans uden for Sydstrømø præstegæld de sager, der ifølge særlig lovbestemmelse er henlagt under disse retter“.

120. § 692, 2. stk., affattes således: „Domsmænd skal ikke medvirke“.

121. I § 701, 1. stk., ændres ordene: „grundloven af 5. juni 1915 § 85“ til: „grundlovens § 78“.

122. § 716, 1. og 2. stk., affattes således: „Landfogeden (politimesteren) virker for forfølgning af alle forbrydelser, der ikke er henvist til påtale af private.

Hvad der ved nærværende lov er pålagt statsadvokaten, påhviler for Færøernes vedkommende, bortset fra ankesagernes behandling ved landsretten, landfogeden (politimesteren), som er direkte underordnet rigsadvokaten“.

123. § 720 affattes således:

„I alle sager, hvis forfølgning ikke er henvist til private (§ 725), tilkommer det landfogeden (politimesteren) at påtale for den dømmende ret. Sysselmanden rejser dog påtale i de sager, som hører under syslets politiret“.

124. I § 721, 1. stk., ændres ordene: „Politimesteren tilkommer . . . påtale (politisinger)“ til: „Efternævnte sager, hvori tiltale rejses for underretten, henholdsvis søretten, betegnes som politisinger“.

I 1. stk., nr. 2, indføjes efter „r. lov nr. 145 12. marts 1918 § 14“: „jfr. anordning nr. 185 af 1. april 1921“, og efter „bb.“: „cc. lov af 28. januar 1856 angående brandvæsenet i Thorshavn på Færøerne § 18, tyendelov for Færøerne af 16. februar 1856 § 64, 1ste punktum, lov nr. 36 af 29. marts 1878 om ligsyn på Færøerne § 7, strandingslov for Færøerne nr. 49 af 24. marts 1899 § 19, lov for Færøerne nr. 36 af 28. februar 1908 om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme hos husdyrene § 17, lov for Færøerne nr. 63 af 1. april 1909 om vandledninger § 5, lov for Færøerne nr. 68 af 1. april 1912 angående sprængstoffer § 11, lov nr. 86 af 17. marts 1922 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse på Færøerne § 36, lov nr. 90 af 1. april 1925 for Færøerne om forbud mod fiskeri med bundslæbevad § 3, lov nr. 115 af 4. april 1928 for Færøerne om forbud mod at drive erhverv med berusende drikke m. m. § 8, jfr. lov nr. 98 af 27. marts 1934“.

125. Til § 726, 4. stk., føjes: „jfr. § 12 c i lov nr. 55 af 13. april 1894 indeholdende bestemmelser om politiet på Færøerne“.

126. Som § 728 a indføjes:

„Så længe lagtinget er samlet, kan ingen lagtingsmand tiltales eller underkastes fængsling af nogen art uden lagtingets samtykke, med mindre han er grebet på fersk gerning.

For sine ytringer i lagtinget kan intet af dets medlemmer uden tingets samtykke drages til ansvar uden for samme.“

127. § 730, 2. stk., affattes således:

„Kun de til møde for vedkommende ret berettigede advokater eller de særlig af justitsministeren til beskikkelse som offentlige forsvarere ved vedkommende ret antagne personer kan vælges til forsvarere. Dog kan retten, når det under hensyn til sagens karakter og øvrige omstændigheder findes forsvarligt, tillade, at der som forsvarer vælges en advokat fra andet nordisk land. Endvidere kan retten undtagelsesvis tilstede, at andre uberygtede personer over 18 år benyttes som forsvarere.“

F. t. 1. for Færøerne om rettens pleje.

128. § 733, 2. pkt., affattes således:

„I påtrængende tilfælde kan dog også en myndig og uberygtet person, der ikke er antaget af justitsministeren, beskikkes til forsvarer“.

129. I § 735, 3. stk., sættes punktum efter „instans“.

Resten af stykket udgår.

Paragraffens 4. stk. udgår.

130. Som § 750 a indsættes efter § 750:

„Det kan ved rettens kendelse bestemmes, at der af vedkommende telefonadministration skal gives politiet adgang til aflytning af telefonsamtaler til og fra bestemte telefoner inden for et nærmere angivet tidsrum, når der

- 1) er påviselig grund til at antage, at der over dem gives meddelelser fra eller til nogen, der mistænkes for en af de forbrydelser, der omhandles i straffelovens kapitler 12, 13 eller 20 eller §§ 119, 1ste og 2det stykke, 124, 1ste stykke, 125, 127, 133, 3die stykke, 193, 194, 215, 260, 261, 264 a, 266 eller 281, eller for en forbrydelse, for hvilken loven hjemler straf af fængsel i 8 år eller derover, jfr. retsplejelovens § 687, 1ste stykke a), og det
- 2) må antages, at aflytning vil være af væsentlig betydning for forbrydelsens opklaring.

Når betingelserne for aflytning i medfør af 1ste stykke er til stede, kan politiet, såfremt der er øjensynlig fare for, at øjemedet ville forspildes, dersom retskendelse skulle afventes, foretage aflytning uden forudgående retskendelse, dog kun når mistanken vedrører en forbrydelse, som omhandles i straffelovens §§ 98, 99, 102, 106-110 og 111-113, eller som i øvrigt medfører fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfundsværdier.

Meddelelse om aflytning uden retskendelse skal af politiet indgives til retten samtidig med aflytningens begyndelse, eventuelt ledsaget af begæring om tilladelse til dens fortsættelse. Retten afgør, om aflytning kan godkendes, og eventuelt om fortsat aflytning kan tillades samt i bekræftende fald for hvilket tidsrum, og giver politiet meddelelse herom. Såfremt retskendelse ikke foreligger inden 24 timer fra aflytningens begyndelse, skal aflytningen afbrydes og vedkommende telefonadministration ind-

berette den stedfundne aflytning til retten på det sted, hvor aflytning er sket, og til justitsministeriet. Burde aflytning efter rettens skøn ikke have været påbegyndt, giver retten justitsministeriet meddelelse herom.

Aflytningen vil være at foretage af politiet.

Optegnelser om eller anden gengivelse af aflyttede samtalers indhold skal tilintetgøres, så snart det er fastslået, at de ikke er af betydning for efterforskningen.

Har aflytning af samtaler fra en telefon i privat eje fundet sted, skal retten give telefonens indehaver meddelelse herom, når det kan ske uden skade for undersøgelsen, og omstændighederne i øvrigt ikke taler herimod.“

Som § 750 b indsættes:

„Det kan endvidere ved rettens kendelse bestemmes, at vedkommende telefonadministration skal meddele politiet oplysninger om, hvilke telefoner der i et bestemt tidsrum sættes eller har været sat i forbindelse med en bestemt telefon, når

- 1) der er påviselig grund til at antage, at de ønskede oplysninger vil være af betydning for opklaring af en af de i § 750 a, 1ste stykke, omhandlede forbrydelser, eller
- 2) det skønnes sandsynligt, at opklaring af en forbrydelse kun vil være mulig gennem de ønskede oplysninger, og foranstaltningen står i rimeligt forhold til forbrydelsens karakter, eller,
- 3) det må antages, at det kun ved hjælp af de ønskede oplysninger er muligt at finde frem til den, der gør sig skyldig i gentagne fredskrænkelser som omhandlet i straffelovens § 265.

I påtrængende tilfælde kan politiet uden forudgående retskendelse træffe bestemmelse som i 1ste stykke nævnt. § 750 a, 3die stykke, finder da tilsvarende anvendelse.“

131. § 793, 1. pkt., affattes således:

„Til at føre tilsyn med varetægtsfangers behandling og forholdene i varetægtsfængsler udvælger lagtinget efter forholdstal to medlemmer af sin midte for 4 år ad gangen“.

132. I § 795, 1. stk., ændres „tinglysning“ til: „tinglæsning og ved bekendtgørelse i aviserne“.

133. I § 796, 1. stk., nr. 2, ændres: „forordningen af 11. september 1839“ til: „lov for Færøerne nr. 335 af 19. november 1954 om borteblevne“.

134. I § 800, 1. stk., ændres: „grundloven af 5. juni 1915 § 85“ til: „grundlovens § 78, 3die stykke“.

135. I § 814, 2. stk., 1. pkt., indsættes efter „§§ 746“: „750 a og b“. Endvidere indsættes efter „beslaglæggelsen“: „telefonaflytningen m. v.“

136. Efter overskriften til kapitel 76 indsættes som § 830:

„Med hensyn til iværksættelsen af tiltale og forberedelse af domsforhandling for underret i sager, hvori nævninger skal medvirke, finder de i nærværende kapitel indeholdte bestemmelser anvendelse med de fornødne lempelser.“

137. Efter overskriften til kapitel 77 indsættes som § 844 a:

„Med hensyn til domsforhandling ved underret i sager, hvori nævninger skal medvirke, finder de i nærværende kapitel indeholdte bestemmelser anvendelse med de fornødne lempelser.“

138. I § 876, 1. stk., ændres ordene: „en særskilt bog“ til: „retsbogen“.

139. I § 877, 2. stk., 4), ændres: „D.L. 1-2-1“ til: „N.L. 1-2-1“.

140. I § 906 a, 1. stk., ændres fra ordene: „sammentræder dommere“ til og med næstsidste pkt. til: „sammentræder sorenskriveren (dommeren) og nævningerne til dommens vedtagelse under ledelse af sorenskriveren (dommeren). Hver nævning har herved én stemme, medens vægten af sorenskriverens (dommerens) stemme er lig nævningernes tal. Ved lige stemmetal gælder med hensyn til strafudmålingen det for tiltalte gunstigste resultat. Nævningerne stemmer først og sorenskriveren (dommeren) sidst.“

141. I § 925 indføres i 2. stk. efter ordet „fængslet“: „eller der i sagen bliver spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 65, 70, 71 eller 73“.

I 3. stk. indføres efter ordet „fængslet“: „og bliver der ikke i sagen spørgsmål om anvendelse af straffelovens §§ 65, 70, 71 eller 73“.

I 6. stk. udgår ordene: „samt . . . eller 73“.

142. § 925 a udgår.

143. § 928, 5. stk., udgår.

144. Til § 940 føjes som nyt stk.:

„Domme i nævningsager påankes direkte til Højesteret efter de i nærværende kapitel givne regler med de fornødne lempelser. Andre domme afsagte af underretten påankes til landsret efter reglerne i kapitel 83“.

145. I § 947 og § 948 ændres: „fjorten dage“ til: „4 uger“.

146. I § 962, 2. stk., ændres: „14 dage“ til: „8 uger“.

Som nye stykker indføres:

„Domme, afsagte af en af syslernes politiretter kan af tiltalte eller landfogeden (politimesteren) inden 4 uger efter dommens afsigelse, eventuelt forkyndelse for tiltalte, påankes til Færøernes overpolitiret, der består af sorenskriveren (dommeren) som formand og to i færøske bygdeforhold og lignende forhold kyndige mænd, som beskikkes af lagtinget for 4 år ad gangen. Lagtinget beskikker tillige 2 suppleanter.“

Overpolitirettens domme i disse sager kan kun påankes med justitsministerens tilladelse. Bestemmelsen i 2det stykke, sidste punktum, finder tilsvarende anvendelse. Såfremt der meddeles tilladelse til anke, sker denne efter de almindelige for underretsdomme i politisager gældende regler“.

147. I § 963, litra b, ændres: „14 dage“ til: „8 uger“.

148. § 965, 1. stk., 1. pkt., udgår og erstattes af:

„Så snart statsadvokaten har ladet de foreskrevne meddelelser (§§ 947 og 950) forkynde for tiltalte eller har modtaget dennes ankemeddelelse, eventuelt med tilhørende begrundelse, indsender han snarest muligt sagens akter til landsretten. En af statsadvokaten til brug ved oplæsning under domsforhandlingen tilvejebragt trykt eller maskinskrevet ekstraktgenpart af sagens akter tilstilles forsvareren og dommerne.“

149. §§ 965 a, b og c udgår.

150. § 966, 1. stk., 1. pkt., affattes således:

„Bortset fra sager om opløsning af politiske foreninger, hvilke sager uden særlig tilladelse kan indbringes for Højesteret, kan landsrettens dom i en fra underret indanket sag i regelen ikke yderligere påankes.“

Paragraffens 2. stk. affattes således:

„Reglerne i kapitel 82 bliver med de fornødne lempelser at anvende på anke, som iværksættes i henhold til nærværende paragraf.“

151. Til § 968 føjes som nyt stk.:

„Kære finder i overensstemmelse med reglerne i § 940 sted til Højesteret eller til landsret efter de i nærværende kapitel indeholdte regler med de fornødne lempelser.“

152. I § 976, 1. stk., ændres sætningen „som er pådømt ved Højesteret eller ved landsret under medvirkning af nævninger eller ifølge anke“ til: „som er pådømt ved Højesteret eller landsret eller ved underret under medvirken af nævninger.“

153. I § 977, 1. stk., ændres „en ved Højesteret eller ved en landsret under medvirkning af nævninger eller ifølge anke pådømt sag“ til: „en sag, der er pådømt ved Højesteret eller landsret eller ved underret under medvirken af nævninger“.

154. I § 983 tilføjes efter 1. pkt.:

„For så vidt angår nævningsager finder domsforhandlingen dog sted ved underret.“

155. I § 987, 1. stk., udgår ordene: „ved landsretten“, og ordene: „ved underret, henholdsvis Sø- og Handelsretten“, ændres til: „i øvrigt“.

156. I § 991, 5. stk., og § 992, 1. stk., indføjes efter: „af 14. april 1932“: „jfr.

lov for Færøerne nr. 73 af 19. marts 1930 om motorkøretøjer § 29“.

157. I § 1018 i udgår ordene: „under domsmænds medvirken“.

158. I § 1018 m udgår 3. stk.

159. § 1023 udgår.

160. Den, der har beskikkelse som højesteretssagfører, overretssagfører, landsretssagfører eller sagfører ved underret (underretssagfører), bevarer sin hidtidige møderet. Den, der uden at være højesteretssagfører har erhvervet ret til at give møde for Højesteret i sager, som han har udført i foregående instans, skal endvidere være berettiget til at møde for Højesteret som omhandlet i § 126 uden at indgive nogen anmeldelse derom til retten.

En højesteretssagfører, overretssagfører, landsretssagfører eller sagfører ved underret (underretssagfører) har ret til fortsat at benytte sin nuværende titel, men kan endvidere anvende betegnelsen advokat enten i forbindelse med eller i stedet for den nævnte titel.

Det vil i samme omfang som hidtil være strafbart uberettiget at benytte betegnelsen sagfører.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1960.

Fra samme dato ophæves de i forordning af 20. januar 1797 og i tyendelov for Færøerne af 16. februar 1856 indeholdte regler om udenretlig forligsmægling samt lov for Færøerne nr. 174 af 11. maj 1935 om rettens pleje som ændret ved lov nr. 135 af 7. maj 1937, lov nr. 150 af 13. april 1938, § 12, jfr. § 11, i lov nr. 88 af 15. marts 1939, lov nr. 113 af 15. marts 1939, lov nr. 196 af 15. maj 1939 og lov nr. 185 af 7. juni 1958.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ifølge § 1021 i retsplejeloven bestemmes det ved særlig lov, i hvilken udstrækning retsplejelovens regler skal gøres anvendelige på Færøerne.

Ved lov nr. 164 af 4. juni 1924 blev retsplejeloven med dertil hørende tillægslove udvidet til at gælde for Færøerne, dog med sådanne ændringer som skyldtes Færøernes fjerne beliggenhed fra den øvrige del af riget, den besværlige forbindelse mellem øerne indbyrdes, mangelen på personer med juridisk uddannelse og hensynet til bestående særlige retsdannelser.

Denne lov afløstes af lov nr. 174 af 11. maj 1935, hvorved der blev taget hensyn til en række da vedtagne love om ændringer i og tilføjelser til retsplejeloven, senest lov nr. 87 af 30. marts 1935. Loven af 11. maj 1935 er senere ændret ved lov nr. 135 af 7. maj 1937, lov nr. 150 af 13. april 1938, lov nr. 88 af 15. marts 1939, lov nr. 113 af 15. marts 1939 og lov nr. 196 af 15. maj 1939, hvilke love medførte ændringer i og tilføjelser til den almindelige retsplejelov. Endvidere er loven af 1935 ændret ved lov nr. 185 af 7. juni 1958, der indeholder bestemmelser om politimyndigheden på Færøerne.

I tiden efter 30. marts 1935 er den almindelige retsplejelov — foruden ved de ovennævnte love — ændret adskillige gange, og for størstedelen af disse ændringers vedkommende gælder, at der ikke i de særlige færøske forhold er noget, der taler imod at overføre dem til den færøske retsplejelov enten uændret eller med mindre betydende ændringer. En af de betydeligste ændringer skete ved lov nr. 112 af 7. april 1936, der indførte ændrede regler om voteringsordningen i Højesteret, om Højesterets prøvelsesret i straffesager, der indbringes for retten som 3. instans, om strafferetsplejens offentlighed og om nævningers medvirken ved strafudmålingen og som indførte domsmandsinstitutionen i straffe-

sager. Medens der intet er til hinder for, at de førstnævnte regler vil kunne gennemføres for Færøerne, har man under hensyn til de særlige færøske forhold fundet det betænkeligt at foreslå domsmandsinstitutionen indført i den færøske retspleje.

På baggrund heraf har justitsministeriet udarbejdet foranstående forslag til en ny retsplejelov for Færøerne til afløsning af loven af 1935. Af praktiske grunde har man taget udgangspunkt i den seneste retsplejelovsbekendtgørelse, således at lovbekendtgørelsens regler skal gælde på Færøerne med de afvigelser, som er opregnet i forslaget. Disse afvigelser er for størstedelens vedkommende begrundet i hensynet til de særlige forhold på Færøerne. Blandt afvigelserne fra lovbekendtgørelsens regler er imidlertid også ændringer i retsplejeloven, der er gennemført i den øvrige del af riget efter 15. september 1953, og som derfor ikke er medtaget i lovbekendtgørelsen. Det drejer sig om lov nr. 173 af 11. juni 1954 (forslagets punkter 8, 11, 20, 45, 73, 114, 121, 134 og 150), lov nr. 202 af 11. juni 1954 (forslagets punkter 130 og 135), lov nr. 130 af 28. april 1955 (forslagets punkter 75, 94, 138 og 159), lov nr. 16 af 6. februar 1957 (forslagets punkt 57), lov nr. 125 af 10. maj 1958 (forslagets punkter 1, 11, 34, 36, 39, 41, 51, 52, 58, 127, 129 og 160) og lov nr. 182 af 7. juni 1958 (forslagets punkt 73).

Det bemærkes, at forslagets punkt 42 svarer til færøsk kundgørelse nr. 8 af 4. januar 1944, og at forslagets punkt 126 er overensstemmende med § 24 i lagtingslov nr. 1 af 13. maj 1948 om Færøernes styrelsesordning i særanliggender.

Lovforslaget har i henhold til bestemmelsen i § 7, stk. 1, i lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre været forelagt hjemmestyret, der har meddelt sin tilslutning til forslagets gennemførelse.